

عنوان مقاله:

آسیب شناسی و واکاوی نقش علوم انسانی در توسعه همه جانبه کشور

محل انتشار:

کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

اصغر میرفردی - دکترای جامعه شناسی و عضو هیات علمی گروه جامعه شناسی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

توسعه پدیده ای چندبعدی است (تودارو، 1367). به عبارت دیگر، توسعه فقط اقتصادی نیست، بلکه متأثر از نظام فرهنگی و به ویژه ساخت نگرشی و ارزشی یک جامعه و افراد تشکیل دهنده آن است (گروندونا، 2000). نظام فرهنگی جامعه، به عنوان پدیده ای اکتسابی، خود پیامد نظام تعلیم و تربیت عام از رسمی و غیر رسمی می باشد. در این میان نظام تعلیم و تربیت رسمی به ویژه در سطوح عالی نقش بارزی در فراهم سازی زمینه های نگرشی و فرهنگی توسعه ایفا می نماید. ایران به عنوان یک کشور در حال توسعه، نیازمند علوم انسانی متناسب با توسعه است. این مقاله با بهره گیری از داده ها و منابع موجود، درصدد است تا زمینه ها و همچنین موانع نقش آفرینی علوم انسانی در توسعه کشور را مورد ارزیابی قرار دهد. با توجه به ماهیت موضوع مطالعه، در این بررسی عمدتاً از روش اسنادی و کتابخانه ای استفاده می شود. با توجه به اینکه در زندگی اجتماعی همه ابعاد واجد اهمیت هستند، توجه به نقش زمینه های علمی به ویژه علوم انسانی در توسعه جامعه ضرورت می یابد. این بررسی نشان می دهد که علوم انسانی در ایران در دهه های اخیر از نظر کمی رشد فزاینده ای داشته است. با وجود این، علوم انسانی نتوانسته است نقش و جایگاه واقعی خود را در توسعه جامعه ایفا نماید. علوم انسانی، بدلیل هویت موضوعی، می توانند مهم ترین نقش را در شکست گری و تحول فرهنگ عمومی جامعه داشته باشند و به جهت دهی برنامه های توسعه یاری رسانند. به نظر می رسد که وجود بینش کمی گرایی و بی توجهی به علوم انسانی، عدم وحدت رویه در اولویت بندی مسائل از منظر علوم انسانی، کمبود فرصت های شغلی برای دانش آموختگان علوم انسانی و مشکل وجهه علوم انسانی در بینش فرهنگی جامعه از موانع نقش آفرینی علوم انسانی در توسعه جامعه می باشند. این مقاله در پایان پیشنهادهایی را برای بهبود نقش علوم انسانی در توسعه جامعه ارائه می نماید.

کلمات کلیدی:

توسعه، علوم انسانی، ایران، نظام فرهنگی، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/100676>

